

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Ο Ρ ω μ η ό ς την εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θα βγαίνη
κι' όταν έχω εξουσία — κι' όποτε μοσ καταβαίνη.
Συνδρομητάς θα δέχωμαι, — διότι τους άνέχομαι,
μοναχά' οτάς Έπαρχίας — και' οτό Έξωτερικόν,
επειδή καιροσ πτωχείας — τρέχει τό Έλληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

Είκοσι και μιὰ του Φεβρουαρίου,
εορτή μεγάλη του Κομητηρίου.

Έτος χίλια όκτακόσα κι' όγδοήκοντα έπτά,
περισσέματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε [και' οτό χέρι.
'Αλλ' εδω συνδρομηται — δέν θα γίνονται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' εμέ.
Μές' οτών φόρων την άντάρα—κι' ο Ρ ω μ η ό ς μας μιὰ δεκάρα.

Έπτά, πενήντα κι' εκατό
και πάσαν έχθραν παραιτώ.

Προσεύχεσθε, παιδιά,
μέ δλη την καρδιά.

Σαρακοστή 'Αγία, Σαρακοστή μεγάλη,
για βάλε 'λίγη γνώσι' στο κλούβιο μας κεφάλι.
Σαρακοστή 'Αγία με τόσα συναξάρια,
με νήστειαις, με μετάνοιας και τόσαις προσευχαίς,
ζωντάνεψε 'λιγάκι κι' εμάς τα παλληκάρια
και κάμε περιβόλι τή; μαύραις μας ψυχαίς.

Σαρακοστή 'Αγία, Σαρακοστή μεγάλη,
για βάλε 'λίγη γνώσι' στο κλούβιο μας κεφάλι.
'Ας πάσουν η' ρεμούλαις σε τοῦτο τό λημέρι,
ας λείψη τό κουμπούρι ας λείψη τό μαχαίρι,
ας μη' μιλή καθένας χωρίς άδιαντροπιά
και τό περισσευμά μας ας αληθέψη πιά.

Σαρακοστή 'Αγία, Σαρακοστή μεγάλη,
για βάλε 'λίγη γνώσι' στο κλούβιο μας κεφάλι.
'Ο κύριος Τρικούπης πιά 'λίγο ας ποζάρη,
ό πρόην Στρατηλάτης πιά 'λίγο ας λιμάρη,
ό μέγας Μολαίτης ας μείνη όπως είναι
κι' ας στεφανώσουν όλους τής δόξης αι' μυρσίνας.

Καθείς ας φρονιμένη, μεγάλος η' μικρός,
ας μη φορη' περούκα ό κάθε φαλακρός,
ό 'Υψιστος αςβάλη' στη Ρωμηοσύνη χέρι,
αν και αυτό σ' έμένα καθόλου δέν συμφέρει,
γιατι αν γίνη τοῦτο, δέν θαχω τι να γράψω,
και τότε πιά τους στίχους και τον Ρ ω μ η ό θα πάψω.

Σαρακοστή 'Αγία, Σαρακοστή μεγάλη,
για βάλε 'λίγη γνώσι' στο κλούβιο μας κεφάλι.
Συ φώτισε κι' εκείνους τους άναιδεις γαιδάρους,
εκείνους τους άθλίους και ρυπαρούς Βουλγάρους
κι' όλοι μαζί ας πάνε' στο διάβολο πεσκέσι,
προτου δουλειαις με φούνταις μάς βγάλουνε' στη μέση.

Σαρακοστή 'Αγία, Σαρακοστή μεγάλη,
για βάλε 'λίγη γνώσι' στο κλούβιο μας κεφάλι.
Χωρίς σπαθι' ν' αστράψη, χωρίς να πέση βόλι,
την γην ας κατακτήση τό κόσμημα του θρόνου,
κι' ας έχωμ' από τώρα μιὰ σκέψη' όλοις κι' όλοι,
τι μασκαράδες πάλι θα γίνωμε του χρόνου.

